

Tušení rovnováhy / Barbora Blahutová – Lenka Březinová – František Svátek

Kurátorka výstavy Helena Fenclová

Stabilně dobře nainstalovaná výstava, skvěle osvětlená a rozmístěná v tradičních sálech horních dvou pater slavné klatovské galerie představuje tři nesporně zajímavé a důležité autory. Kurátorka výstavy Helena Fenclová měla opravdu šťastnou ruku – vždyť také, jak tvrdí, nechávala svoji představu kombinace vystavovaných tří autorů dozrávat tři léta. Harmonie celého vzniklého souboru samozřejmě ladí s názvem, zde bych však byl odvážnější – rovnováha zde opravdu není tušená...Autoři si nejen nepřekážejí – ladí spolu až neuvěřitelně. I když u Lenky Březinové a Barbory Blahutové lze vysledovat určitou vzdálenou příbuznost výsledného výrazu, veselé fontány Františka Svátka jsou ze zcela jiného světa. Přesto se do celkového vyznění s chutí zapojují..

Jsou samozřejmě atraktivní, tyto funkční a veselé pohyblivé vodní sochy, již tradiční směr autorova zájmu. Návštěvníci pražské kavárny Louvre jednu z nich, trošku rozměrnější, již léta znají. Na podobném principu působí i drobnější vystavená díla v Klatovech. Jsou často doplněna kovovými detaily a navíc u řady z nich je využita i možnost akustického využití – voda, protékající sochou stlačuje vzduch v zakomponovaných píšťalkách, takže některé objekty kromě typického příjemného a uklidňujícího šplouchání vydávají i jinak velmi mile a vesele působící zvuky. Svátek, který je absolventem kamenosochařské školy v Hořicích a pražské Akademie výtvarných umění se po střídavém pobytu v Německu, Švýcarsku a Itálii vrátil po roce 1997 do Čech, jsa stále doslova posedlý tématem kinetických vodních objektů. Současně pak dnes navrhuje i objekty větrné, ty ale na výstavě, soustředěné na jeden druh výtvarného sdělení, nespátříme. Zcela nečekaně působí důležitá složka, která dominuje Svátkovým dílům – sdělnost, humor, nápaditost. A dokonalé řemeslné zpracování. Celou výstavu, všechny sály prostupující segment nejen propojuje a doplňuje, ale dynamizuje a občerstvuje.

Zralá díla obou autorek jsou opravdovou grafickou i sochařskou lahůdkou. Lenka Březinová, která absolvovala Střední keramickou školu v Karlových Varech, se volné tvorbě věnuje od roku 1992. Prakticky všechny sály vyplnila svojí vyrovnanou a elegantní serií kreseb Číselné kódy, které nečekaně dokonale ladí se Svátkovými vrtnými mobilními vodními světy. Číselné kódy se doslova ztrácejí v mlze soustředění a hledání, jsou náznakem i snem, jsou kouzlem zralého sdělení. Elegance a subtilnost, zadumání a soustředění, jasná autorská nerozptylující se řeč...Březinová ve své nejlepší formě. Navíc je zde i neopominutelný soulad barevný,

Barbora Blahutová, absolventka atelieru sochařství na pražské Akademii, strávila svůj studijní pobyt na Academia di Belle Arti di Brera v Miláně. To ji možná přiblížilo i k projevům, spřízněným s arte povera a některých mutací pop a op artu. Nicméně její křehké a čisté kolážovitě budované drobné sádrové objekty jsou překvapujícím prvkem na celé výstavě. Blahutová má svůj vlastní sál, kde jsou její něžná díla jakoby chráněna a tato izolace nutí diváka k ještě soustředěnějšímu studiu exponátů. Blahutová je zralou autorkou sdělného působení, křehkého i hlubokého zároveň. I zde dodržuje výstava barevný soulad. Nechtě musím potvrdit, že celá expozice je nepřehlédnutelně elegantní. A přitom hluboká a sdělující.

Josef Vomáčka